

Het Vlaamsch POSTZEGEL TIJDSCHRIFT

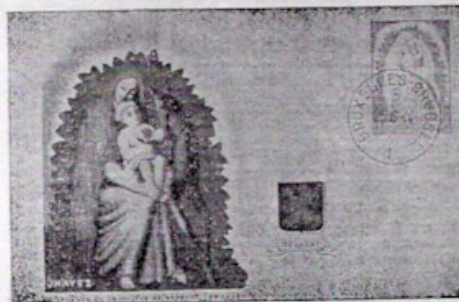

Het Maandblad
voor alle Vlaamsche
en Nederlandsche
Postzegelliefhebbers

PRIJS 5 FR.
NEDERLAND
40 CENT

LEES IN DIT NUMMER:

WAT GEBEURT ER IN DUITSCHLAND?

Maximum- kaarten

Een van de woorden die tot over enkelen tijd zelden werd gebruikt, is heden aan het orde van den dag. — Wat is eigenlijk een maximumkaart? — Die vraag moeten zich verschillende van onze lezers reeds hebben gesteld, en daarom zullen we wat verschaffen.

Te Brussel werd een soort vereniging van Maximum-kaarten-handelaars gesticht genaamd «Centre-Maximophile Professionnel». — Deze vereniging gaf een omstandig rondschrijven uit, en we zullen uit dit rondschrijven de voornaamste passussen overnemen. Na die eerste klok te hebben gehoord, zullen wij dan ook de andere stem laten hooren.

We steken dus van wal met nummer 1.

De maximaphilie (het verzamelen van maximumkaarten) is een nieuwe vorm van verzamelen.

Synthese der Postzegelkunde, de postkaarten- en afstempelkunde, groepeerde ze de liefhebbers van maximumkaarten.

De maximumkaart heeft wettelijke voorouders. De vader, een postzegel en de moeder, een ge-illustreerde postkaart, zijn regelmatig verbonden door een afstempeling.

Alle huishoudens zijn niet volmaakt en hun kinderen zijn niet altijd meevallers. Wat wordt er vereischt opdat een maximum-kaart toegelaten zou worden in den bond van haars gelijken?

Het onderwerp van de ge-illustreerde kaart moet in overeenstemming zijn met de postzegel die haar versiert. Het is een onontbeerlijke noodzaak dat de afstempeling die hun verbond vereenigt, een logisch verband vormt door haar oorsprong en haar datum.

Een vaag verwantschap herinnert in de maximumkaart aan de «kaart met zegel op de zichtkant» uit lang vervlogen dagen. Voorlooper in haar vorm, vervult deze laatste lang niet de gestelde voorwaarden.

Indien, in het begin, de maximumkaart-verzamelaars zekere overeenstemmingen hebben verwaarloosd, dan kan men daarin slechts een tasten voelen dat onafscheidbaar is van iedere nieuwe activiteit. Het is echter geen reden om nu te verwerpen wat toen verkeerd werd aangevat. Het is een spijtig feit dat aan niet alle voorwaarden werd voldaan, doch gedane zaken nemen geen keer.

In onzen tegenwoordigen tijd stelt de verwezenlijking van een maximum-kaart steeds zwaardere eischen.

Maximumkaarten

(vervolg van het artikel in n° 10)

Betrekkingen tusschen de drie elementen van een Maximumkaart

Postzegel	Geïllustreerde kaart	Afstempeling
Zichten Monumenten	Zoveel mogelijk gelijkend op den postzegel	Van de plaats zelf
Personen	Artistieke voorstelling of fotografie, met maximum gelijkenis	Geboortestad, of bij gebrek, plaats van verblijf of overlijden
Kunstwerken Zinnebeelden Wapenschilden	Artistieke voorstelling of foto; bij gebrek aan deze: teekening; steeds met maximum gelijkenis	<i>Algemeene werken:</i> Hoofdstad van het land <i>Plaatselijke werken:</i> Plaats van ligging <i>Wapenschilden:</i> Overeenkomst.

Hier volgen nu enkele voorbeelden ter verduidelijking.

België n° 164, zegel van het Perron, ge-illustreerde postkaart; afstempeling Luik (van 19-7-1919 tot 1-5-1931).

België, n° 294, de befaamde Roche à Bayard, ge-illustreerde postkaart; afstempeling Dinant (van 2-12-1929 tot 30-9-1930).

België, n° 309, Kasteel van Wijnendale, ge-illustreerde postkaart; afstempeling Torhout (waarvan Wijnendale een gehucht is); afstempeling van 1-12-1930 tot 30-9-1931).

België, n° 385, Peter Benoit, ge-illustreerde postkaart of fotografische afbeelding; afstempeling Harelbeke. (van 1-6-1934 tot 30-6-1935).

België, n° 407, Postkoets, postkaart met teekening of opvatting naar het zegel; afstempeling Brussel (van 27-4-1935 tot 1-7-1936) of speciale afstempeling van de Tentoonstelling (van 27-4-1935 tot 31-10-1935).

België, n° 512, M. Van Nieuwenhove naar het schilderij van Memling, postkaart met afbeelding van het schilderij; afstempeling Brugge (van 1-7-1939 tot 1-10-1940) of speciale afstempeling van de Tentoonstelling Memling te Brugge.

België, n° 538, Wapenschild van Bergen, postkaart met reproductie van het wapenschild van de stad Bergen; afstempeling van Bergen.

Afstempeling

Er valt op te merken dat in al de gevallen variëteiten kunnen ontstaan door het gebruik van gelegenheidsafstempelingen. Namelijk: afstempelingen op den eersten uitgiftedag, bijzondere afstempeling bij het uitgeven van het zegel, uitzonderlijke afstempeling in dienst gedurende het geldig-zijn van het zegel.

Meer nog: in de gewone afstempeling ook kan het voorvallen dat men een drietal varianten bekomt: (wordt vervolgd)

Maximumkaarten

(vervolg van het artikel in n° 11)

Tijdstipafstempeling : 't is te zeggen, een datum dragende tijdens den ganschen duur der verkoop.

Afstempeling van de laatste dag van verkoop : (weldadigheidsuitgiften).

Vertragsafstempeling : t.t.z. die den datum draagt van de periode gaande van den dag na het intrekken der zegels, tot en met den laatsten dag van hun geldigheid.

Waarde

De afstempeling, die de hoofdzaak is, bepaalt vaak de zeldzaamheid van de maximumkaart. Haar tijdelijk bestaan, is natuurlijk een waardemeter.

De Postzegel

De zegel van een maximumkaart kan, van het punt der handelswaarde uit, beschouwd worden als een ongebruikte zegel. Waaruit volgt dat een maximumkaart steeds duurder is dan het ongebruikte postzegel welke de kaart frankeert.

Rangschikking

De rangschikking van de maximumkaart kan op verschillende wijzen gebeuren.

Volgens de numerieke en cronologische orde, zooals aangeduid in de Yvert-katalogus.

Volgens het opmaken van kategoriën : beelden, oorden, monumenten, wapenschilden, zinnebeelden, kunstwerken enz...

Volgens verwantschap : geleerden, kunstenaars, schilders, musici, letterkundigen enz... burgerlijke en godsdienstige monumenten, gewijde of ongewijde voorstellingen, historische, aardrijkskundige of wetenschappelijke voorstellingen, enz... enz...

De maximumkaart, opvoedkundige, leerrijke en ontspannende vorm der postzegelkunde, der postkaart- en afstempelkunde, gaat een schitterende toekomst tegemoet.

Bij de voorloopers die reeds verzamelingen hebben van duizenden maximumkaarten, en die dus rijk zijn aan echte zeldzaamheden, zullen zich nu de bescheiden beginnelingen voegen. De talrijke en mooie recente stukken zullen hen, door hun geringe prijs, in staat stellen een verzameling aan te leggen die, door aanschaffing of voordeelige verwisseling, spoedig zal verrijken.

Een postzegel, een geïllustreerde postkaart en een postafstempeling die samengaan : het is een drievuldigheid die van zich zal laten hooren.

Alle voorgaande komt dus, zooals eerst gezegd, uit het rondschrijven van de « Centre-Maximaphile Professionnel ». — Wil dat daarom zeggen dat dit het evangelie is bij uitstek, en dat er geen andere versies bestaan ? Heelemaal niet.

(vervolgt toek. maand)

MAXIMUMKAARTEN

(vervolg en slot van het artikel in n° 13)

Het « Centre-Maximaphile » werd te Brussel gevormd door enkele handelaars die den verkoop van maximumkaarten als eerste doel hebben. — Daarnaast bestaan ook reeds kringen van verzamelaars, die meer puriteinsch te werk gaan en soms vlakaf zeggen dat de kaarten, inderhaast door handelaars uitgegeven (kwestie van de eerste te zijn), niet beantwoorden aan de gestelde vereischten, en veel te dikwijls een letterlijke afbeelding zijn van de zegel zelf. — Zoo is het gebeurd dat een maximumkaart van de Douglas D.C. 4 vlucht werd uitgegeven door het « Centre Maximaphile » en door een Luiker-vereeniging. Het « Centre Maximaphile » had als stempel « Brussel-Luchthaven » terwijl de andere kaart gewoon Brussel droeg. Het « Centre Maximaphile » beschikt over kapitaal, de gewone kringen meestal niet. Daarbij is dit « Centre » er overal heel vlug bij, zoodanig zelfs dat achteraf werd gemeld dat dit stempel officieel niet gebruikt mocht worden. Nu beweren ze echter beide de juiste maximumkaart te hebben, en een van de beide gaat zelfs zoo ver de andere te verwijten er een tweede kaart bij te maken. — En iedereen kan toch maximumkaarten maken, dit is toch niet het voorrecht van één enkel persoon.

Om geen polemiek tot het bittere einde te hebben, hebben we vooreerst een beschrijving gegeven van de vereischten om een maximumkaart te hebben. Die zullen wel juist zijn. — Als tweede argument kunnen we slechts herhalen: de postzegel als dusdanig is een verzamelwaarde. Iedereen is dus vrij zijn verzameling naar eigen goeddunken aan te leggen. Hetzelfde geldt ook voor maximumkaarten. Maar aangezien bij elke verzameling enkele principen dezelfde blijven, en aangezien in elke verzameling in doorsnee dezelfde zaken weer te vinden zijn, is het mogelijk een vast bepaalde regel als leidraad te geven. Die zich daaraan strikt wil houden, kan dit. Die dit als ruggegraat wil nemen en vrijuit wil uitbouwen kan dit ook. — Een ding moeten we echter niet vergeten: dat is dat maximumkaarten hoofdzakelijk uit verzamelooqpunt waarden hebben, en het verkeerd is er een speculatieve bedoeling aan vast te hechten. Op dat punt staan de eigenlijke postzegels oneindig veel sterker.

Als derde thesis geven we het antwoord van den bekenden Franschen philatelistischen schrijver, den Heer P. Almay, dat regelrecht ingaat tegen de maximaphilie, doch dat we geven als de klank van de andere klok.

- 1) De maximumkaart kan niet beschouwd worden als een philatelistische waarde. Iedereen kan er maken en in de hoeveelheid die hij verkiest. Ze heeft geen enkel officieel karakter, dus vertegenwoordigt ze philatelistisch niet meer waarde dan de gestempelde zegel die ze draagt met eventueel een meerderwaarde voor de afstempeling zelf indien dit een speciaal en officieele afstempeling is.
- 2) De maximumkaart zooals velen ze beschrijven, laat gemakkelijk alle soorten van vervalschingen toe: men plakt zegels met lichte plekken, zegels met spleet, gestempelde en gewasschen zegels, enz... en men verkoopt alles nog hooger dan dezelfde zegel in onberispelijke staat.
- 3) Van artistiek oogpunt uit heeft de maximumkaart niet zoo erg veel kwaliteiten. Omdat men een mooi zegel op een kaart met dezelfde voorstelling plakt, wordt hij daarom niet mooier. In 99 gevallen op de 100 is de druk der kaart veel leelijker dan die der zegel. Integendeel wordt de leelijkheid van een leelijk zegel er nog beter door aangetoond.
- 4) Het maken en verzamelen van maximumkaarten op zichzelf kan een zeer belangwekkende en plezierige bezigheid zijn. Kwestie van persoonlijke

smaak. Er zijn personen die vlinders, sigarenbanden, hoteletiketten, enz... verzamelen. Iedereen is vrij in de keuze van zijn ontspanning.

- 5) Maximumkaarten kunnen geen ernstige branche worden in de philatelie. Een zegel plakken op eender wat volstaat niet om dit dingen een officieel karakter te geven.
- 6) Het maken, uitgeven en verhandelen van maximum-kaarten, propaganda er rond maken zijn eerlijke handelsmethoden die door elk handelaar kunnen ter hand genomen. Liefhebbers, ondersteund door handelaars en zakenmannen, zijn ertoe gelukt de maximum-kaarten-mode te lanceeren. Dit is een normaal geval en het is even normaal dat men deze handelsmethode terdege uitbaat, zoolang het gaat.

Daarmee eindigen we onze rubriek « Maximumkaarten » tenminste als rubriek. We hopen dat onze lezers nu wat belicht zijn geworden van alle kanten, zoowel van de enthousiaste als van de realistische kant.

« Het Vlaamsch Postzegeltijdschrift »